

خداوندا! جهان را

چه زیبا آفریدی

شبیبه يك معنّا آفریدی

تمام باغها را

پر از پروانه کردی

و گلها را چراغ خانه کردی

به مرغان هوایی

دو چشم باز دادی

به آنان فرصت پرواز دادی

به حیوانات جنگل

تو گفتی؛ شاد باشند

پر از غرّش، پر از فریاد باشند

به مور و مار حتی

دویدن یاد دادی

شکار و بو کشیدن یاد دادی

خداوندا! چه هستی؟!.

که هستی از تو رنگ و بو گرفته

دلم با یاد و نامت خو گرفته